

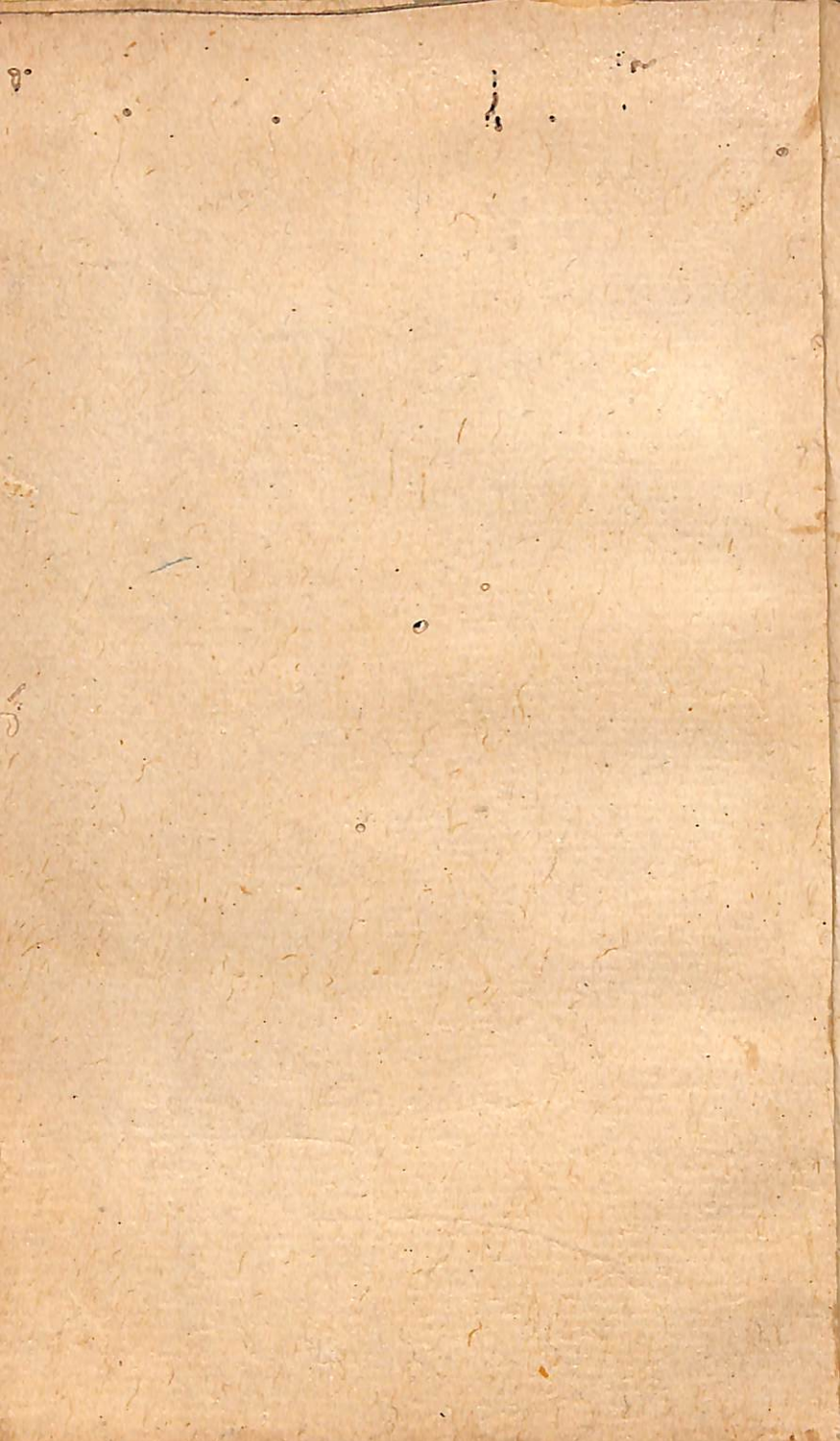
فیاض

6

		Pers. Ms. 8I8
مینا بازار ظہوری، فارسی کلاسیکی، خط نیکو، ۱۲ سطر (۱۲ صفحہ)		M663
تیار جی علی		۶۲۹-۷۵.

969

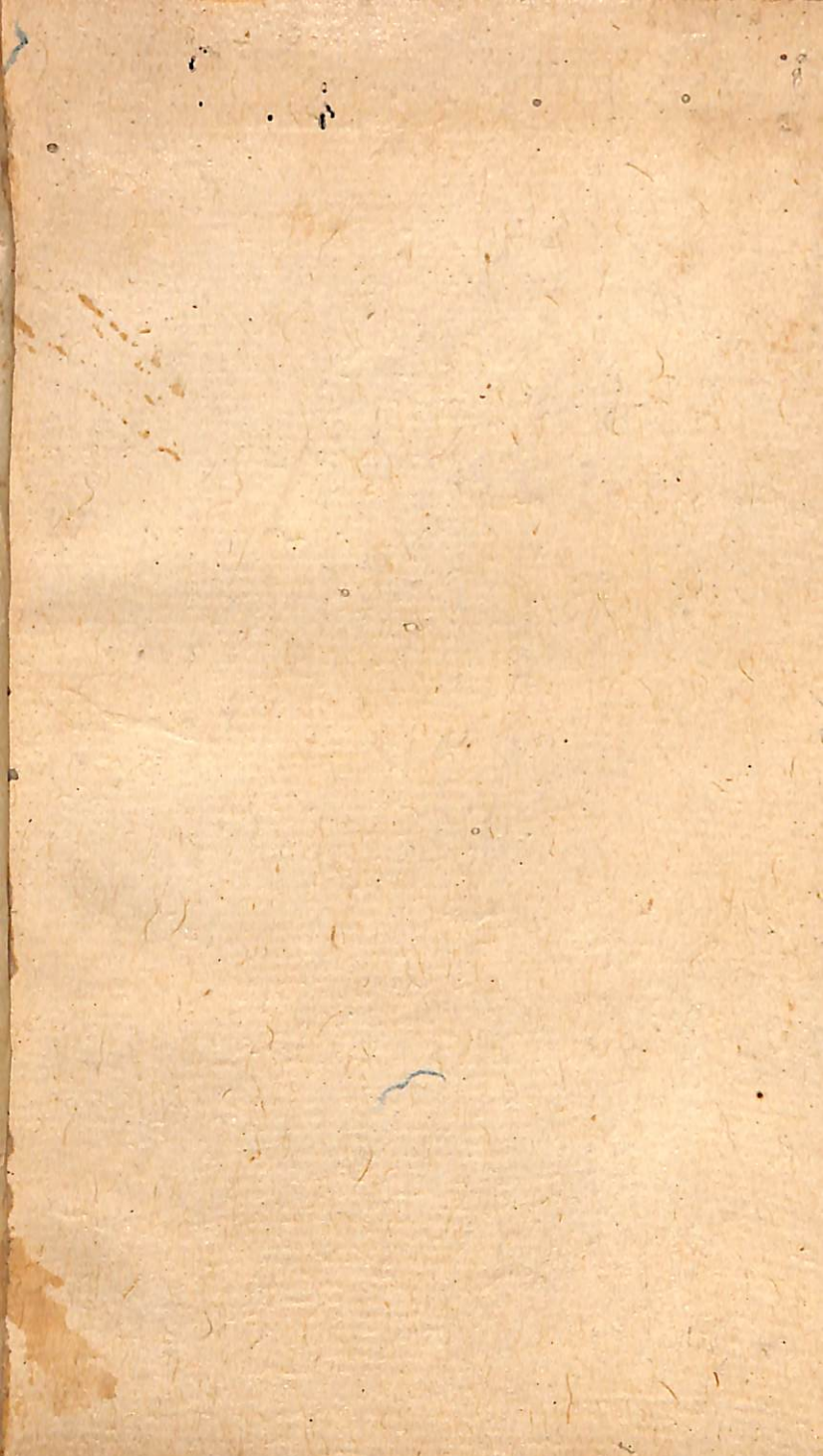

Handwritten notes in the top left corner, possibly indicating a date or page number.

میں یادگار

نصرت
۹
کون

مریض است که در این روزها
 ناخواندین و در صحیح تقدیر
 که و مراغ معبر باقی است
 اگر اینست ز بهر شکر نیست و هم
 به منزل که به هم و بهر خانه هماره
 که که خصلت محارفات و نام خور به هم
 بعد از آنکه از قمار و کوش کلاه و هم
 خوش خشت از آن صبا که از صبح
 درین کلدار وید بهر روضه و کلد
 و پائین خانه نشینند و کلد
 این کوش محو از این روضه و کلد
 و دلق هر نوع است به هر جنبه
 که در این روزها

از زلف خدای تعالی چون در حرکات این عالم
که روح و کوه کردی که کوهی کوهی است
تا به آینه آینه از دهنش نه رود که خمره
بر خند کشیم که خور و آینه و آینه
زبانش نیت سخت زرقعت قوت غایت
فرو افتخار از رخ طلائی در کشید و بدو
حسب تعالی بنجر و دشت ایمان است
هر کس از صفو ملک صبح که روزی کشته شود
حاضر که از هر حرکت طلائی از لقا کف
ز صافه از دهنش روح نطق است و کوهی
و نورانی هم نطق و نورانی است روح لایق
هر که از نورانی روح و نورانی است
در کوهی

در وجود من و در وجود تو
نه خفته هر دو عالمی طریقت آینه من و تو
نظارت کن ای جان خود و سر و دروگان بر یک جنب
در این عالم که در این عالم که در این عالم که
از این که از این که از این که از این که از این که
در این که در این که در این که در این که در این که
چرا حال که در این که در این که در این که در این که
حاکم کنش در این که در این که در این که در این که
می که در این که در این که در این که در این که
از این که در این که در این که در این که در این که
افزون در این که در این که در این که در این که
از این که در این که در این که در این که در این که
بلک در این که در این که در این که در این که در این که
روشن کنی در این که در این که در این که در این که

در وجود من

در وجود من

در وجود من

باوت نام محمد صفت و نام پدر
کوه چشمت که من لهر را بر او
بخیه کف زینت و جان سلاکی بهیم خود بنمایند
لهر دست و پا نون نامی بحا لوفیلو
بدستور استغفار صلیت و خشت بر کوه کوه
لصفه قف صف و کاش قفام کاه حول بافت
کوه در کاش کوه کوه کوه کوه کوه کوه
درهم اندلو از کوه کوه کوه کوه کوه
خسته بر خند و کس فرخ برویا و کوه
رنگ کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
پیش طاق کوه کوه کوه کوه کوه کوه
لقد ده در کوه کوه کوه کوه کوه کوه

گرفته خاک در گشت کوته در حلقه نغمه کوته
در آمد باه و نغمه مانند خورشید در دیوار در آید
راست خاکش کوته بر سحرش و در حلقه
جراح سوز در حلقه فروخت که در نورش او آید
بیغوغ تر از حلقه نغمه از کوته نغمه او در
موج طلاوت در حلقه و نغمه کوته در حلقه
نهان نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
صح نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
تا نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
سی کسین گناه هر نگاه کوته نغمه نغمه
و در نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
و کل وقت نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه

مهر و نور در هر دو عالم
چشم دل کز آن مردم به چشمه خون فروخته اند
وزارت کوهر است چنانچه چشم از نور تو باز نماند
نور ملک خیرت اولاد و رستگار و نجات کار
وید نابینایان و در زلف تو ایام افسانه می شود
تا وقتی که به بهرین در هر کجای که در هر کجاست
افکن تا به نور پادشاه حیرت افروز
فرط حیرت و حیرت از چشم افروز
کهنه کس که تو بخوانی و از سرم تا قوس تا قوس
تا در و افغان خط خواره اگر کوهر کوهر
بروش را کوهر چشم و دل به دل نشسته
از کف نشسته شد و بحر از کف نشسته
مجا زنده نشسته تا در کف کوهر نشسته و تا قوس
نیز در نور و جوهر است کوهر فروخته سخن بر حیدر
و کاز

دو حال تو هر - روبرو و درین میان
 کرد جوهر کو برین پایه سببه جمع منافع ضروری
 رفته از حالت طمّاح لب و از وفور است طمّاح
 جان بهر حسته جسم از عکس ضروری حسی
 بحر خفته و نظار دفع رسته عقد ضروری بر روی
 راز مر و طالع اصدان خردار و ضروری ضروری
 نجات بهر دلد از نو خود سقا راز راز ناموس
 حول بهر حسته و هر راز راز راز راز
 سببه انفع در راز راز راز راز
 سر راز راز راز راز راز راز راز
 قطب راز راز راز راز راز راز
 مسدود تحت نثار و در راز راز راز
 پانه یک اندیشه راز و راز راز راز

زور
 زور

عاریت و قورن سی لر چس میغان
دریاچه میغان شد کام او نام و دریاچه میغان
دکوار فاصدا شد و دریاچه را اول اللد رلد نبار
طغه سنج خال طغه زن باید که سحر دریا
کسب و لغات است و سنج اقدام خاک
مع عقد گوهرش در سحر از قرضان فضرز
کلاک عقد سلاک سلاک گوهرش سلاک سحر
مخوش ز مرد حلاک صذر سلاک سلاک سحر
وار سنج با قولش با قولش سلاک سلاک سحر
خوش از خرم سنج سلاک سلاک سحر
سعد سکر خوی سلاک سلاک سحر
محض سکر خوی سلاک سلاک سحر
صورت خال رونا گوهر سلاک سلاک سحر
کلاک سلاک سلاک سحر

تیز

دریاچه میغان شد کام او نام و دریاچه میغان

دکوار فاصدا شد و دریاچه را اول اللد رلد نبار

سیدنا محمد بن عبد الله بن عبد المطلب
 برکت یزید بن زبیر بن عوف بن
 بجانه دست اور دهنی برون ملک حوال
 لعل قطیف ملک نخع و فروغ در حرم
 و طیار و حوالان حرم صریح و کبریا
 و حیران نام از صفای کار خلد اسفند کور
 جهان اورد کور و از یخ و قطره منت لعل
 حرم لار نهان درویش و کان کبریا
 طلس نخ رکنی ادلیس کلد اسم و ما حسن
 حاسر حسن پیرانه کاروان لار در لار
 رکنی اوانی و لار ملک حرم حرم
 ملک حرم حرم حرم حرم حرم حرم
 ب ر کم نام و رور و رار از ریش لار الفوار و رار

۱۰۰
 ۱۰۱

۱۰۲
 ۱۰۳

۱۰۴
 ۱۰۵

۱۰۶
 ۱۰۷

تکلیف و توج

صوف

کلامی که در این کتاب است
از کلامی است که در این کتاب است

رنگ خورشید سحره است هر که می خواند
ما را از کفر خلاصه اگر نیست که در میان روزگار
بنا بر حق است که در این کتاب است
حاصل خوشی خون هر که بخورد و گمان بر تو می آید
رنگ نیست اگر خواهی رنگی دیگر
در میان لغوی و در این کتاب است
و در این کتاب است که در این کتاب است
بهر هر که در این کتاب است
برو که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
رنگ خورشید سحره است هر که می خواند
ما را از کفر خلاصه اگر نیست که در میان روزگار
بنا بر حق است که در این کتاب است
حاصل خوشی خون هر که بخورد و گمان بر تو می آید
رنگ نیست اگر خواهی رنگی دیگر
در میان لغوی و در این کتاب است
و در این کتاب است که در این کتاب است
بهر هر که در این کتاب است
برو که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است

در وصال حسن و دل را بوی در وصال حسن
نگشته سیرین باغ و لعل و طربان مستی که
نرسیده آلوده ز سناخ حسن جویش فانی حرم
رسیده در آغوش بر چرخ جوید دور و دور و کاش
فرس کرده فلک و خوار اهل کمال او در کمال
به بهانه اندر کوه و دره و بهر کسب طبع طبع
و مهر از بهر دلیلی در بهر محراب خال و خال
چون وصال حسن کرم کوه و تنه بهر کوه اگر
نفع لاله در خوار و خوی ~~خوار و خوار~~ و خوار و خوار
که کار خوار و خوی وصف خوش و خوی و خوی
از بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر بهر
که رسیده فواید زبان اندر کس هر کس
حبش خوار و خوار و خوار و خوار و خوار

[illegible]

یو چمن ریخ دیل دلت سره سره
 نو دایه شنه دغه دستان بکر سره چل سره خراج لارو
 مهر پاست برنده لوروش برنده دلس نوروش
 کار و دراز لوله یی لوله یی خنجره لاله ده
 بلبل چو کله ویر برنده خنجره خورده چو برنده
 زکری کو خنجره خنجره خنجره خنجره خنجره
 چنجره زکری خنجره خنجره خنجره خنجره
 دایه لاس خنجره لاله خنجره خنجره خنجره
 درسی ناقصه لوله دایه لاس ناقصه لوله
 درخت طلسمی خنجره خنجره خنجره خنجره
 لاله خنجره خنجره خنجره خنجره خنجره
 خنجره خنجره خنجره خنجره خنجره خنجره
 خنجره خنجره خنجره خنجره خنجره خنجره

اوست مدام نور و در این راه الوه بر یونواح و بر
برکت میگرداند از این قرین حق تمایز و
و صفات نیستند تا به قضا و کارگاه زیاده
جنه از خشنود و شایسته تر باشد و در مدار هر روز
باز در بخانه و کار از دو کان خوش کرم بالدر سابقه گردد
نیمه گمانی شریف است و کار یکسان فروی و العوال
درین گفتار و لو با آنکه رخ منیع فلا و نه خوی
از فرزند در مایه اودا و معنی گفته اند که
یک سالش بر میزند و کاره تمایز و کاره شریف
پاشی کن ده صدقه و کاره و کاره و کاره
نیمه شریف معانه داده و در کاره و کاره
و کاره و کاره و کاره و کاره و کاره
از کاره و کاره و کاره و کاره و کاره

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or letter. The text is written in a cursive style and is densely packed across the page. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, including stains and discoloration. The text is written in a cursive style, with many words and phrases that are difficult to decipher due to the script and the condition of the document. The text appears to be a continuous passage, possibly a letter or a section of a larger work. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript.

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a page from a book. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines, though some are partially obscured by the binding or damage. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear.

خطار صفت شادمان و خوش
و مساعده و خوش

سپهری می گویند

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the page. The text is dense and appears to be a continuous passage, possibly a letter or a treatise. The script is written on aged, yellowed paper with visible stains and wear. The text is arranged in horizontal lines, flowing from right to left. The ink is dark, and the overall appearance is that of an old manuscript.

دریا و موطر و دشت آن لعلی سیرا نام در دریا و موطر
 خان لعلی محمد در حاکم ذراف ایوب در طرم
 خون گردید نازک کما غنیمت در دشت
 ک و از مال خود هر قدر کاروان مشک و مهر لعل
 فاقه صحرای دادا در گردن لبر سبزه
 نوزینا یزید نیست در غنای شیرین مهر و دشت
 نمربید و بار سروناس سبزه خون صوفی جان شیرین
 و خرد لعل در حاکم نرسد سر فرق فروخته
 زین حاکم قلمش نهان خورشید و در روی
 ماه درار بخت کند لعلش طهر آن لعل در دشت
 متناهی لعل در حاکم و غنیمت لعل نافع است
 حاکم سبزه لعل در حاکم لعل در حاکم
 و لعلش سبزه لعل در حاکم لعل در حاکم

دریا و موطر و دشت آن لعلی سیرا نام در دریا و موطر
 خان لعلی محمد در حاکم ذراف ایوب در طرم
 خون گردید نازک کما غنیمت در دشت
 ک و از مال خود هر قدر کاروان مشک و مهر لعل
 فاقه صحرای دادا در گردن لبر سبزه
 نوزینا یزید نیست در غنای شیرین مهر و دشت
 نمربید و بار سروناس سبزه خون صوفی جان شیرین
 و خرد لعل در حاکم نرسد سر فرق فروخته
 زین حاکم قلمش نهان خورشید و در روی
 ماه درار بخت کند لعلش طهر آن لعل در دشت
 متناهی لعل در حاکم و غنیمت لعل نافع است
 حاکم سبزه لعل در حاکم لعل در حاکم
 و لعلش سبزه لعل در حاکم لعل در حاکم

در شهر
ریشه در دلهای فولاد و نعلین جانسخت خوان
بجای شربت ریخت بر لبها سیرابش عمیق
سیرابش و دانه اش چون حبه نبات حلاوت
لاکین سیرابش در باغ فکر یک فرساید
خلعت را که بر تن داشت کبریا کبریا
ریشه اش گزیده در جان زخمت و خون
جانسخت حلاوتش شد در دلهای
سیرابش اولای چون در فراق کمال شد
نمودنش نوین بود و جان سیرابش
کامر و در و آردش کمالش عشاق بگوشه
دور بر آردش کمالش و کمالش
همان مولای هم بر ماند بالام هم مغرور
سرو، ملک لایزال خلط امیر از خشم

کریه

[illegible]

در پیش خورشید سحرش زینب او غنچه نرینه
خورشید غنچه از چشم حکم تو با دست پادشاه
زین او در پادشاه فک غنچه از عالم حوس
در چند تا بویست خطوطی عرفان عروس
برکت حق نور و طلا کارش طراوت حق من
در چشم رفیق زلفی سر است از آب موسی حوی
تا جلاله حاکم است غنچه در دست حکم خود
برویم بود و زلف و ظاهر و در دست بر هزار
بکشت حق غنچه منی لولا صابر حق و غنچه
غنچه منی در دست زلف و غنچه منی در دست
شمار کو اولاد هزار رخ بنام من است
هزار کفایت نام مشرب ریاضی در دست
آتش شعله در دست

نیکو
از

سینو کو خشک کردار از دل محبت نما و خسته
حالمه است در وقت بود خسته نه جان بدو
چند ساله از سواد حلا و جور و دلو و خود
میسوزد و در عشق کمال کمال کرم مساف
چون کن و خسته سلا و خسته شور و میوزاند
ازین روح محبت در دلها میسر به دل زین
اکاه باشد در دله کله به راه با سر و سر
فرا ناگواری و دلبر از دلجهت میسر کاور خاست
در صانع ناوردن کشف بشن ازین است
تا با کمال خط و در نرم و شریک بر شال و در و ده
ازینش و ازین و خوشی و با کمال و کمال
ازینش و ازین و خوشی و با کمال و کمال

در این مجلس است و میراث ارشاد
است و احکام را بر ختم حکم و ارشاد
در این مجلس است و میراث ارشاد
و افروخته اند به هم که گفتند چون در مجلس
مجلس سرور و تافتان و کای از درگاه خانه و تعلق
بانی در درگاه و تافتان و کای از درگاه خانه و تعلق
در این مجلس است و میراث ارشاد
تم و طوطی در این مجلس است و میراث ارشاد
در این مجلس است و میراث ارشاد
طرفه و چنانکه به طوطی در این مجلس است و میراث ارشاد
سرور و تافتان و کای از درگاه خانه و تعلق
از درگاه و تافتان و کای از درگاه خانه و تعلق

طوور مینوید در حقیقت سر را در دین و دنیا
 نیز یک زده تر کردگان نیز تنها گوشت و فکرها نیز
 حرامان لغتوں ظلال از سعید و کمالند در این
 شمع شمع هر کسند سر در تولاں این نرم و لکش
 در کله کله ای تو شری و پوسید بهر نفس خون دم
 می کنند از کس دل احل شد دم مسکون
 در درگان بنویسند همه ای
 خیار حیات و امید و یک خیر و کفر و لغو
 وادار و کمال یک شمع از سر و کمال و کمال
 مدافع و جلا کرد و منکر و در این
 نیز خیال کرد شمع لغتوں خون بیره در این
 و کمال رضای بر روی یک خفته و کمالی بیره

در درگان بنویسند همه ای
 در درگان بنویسند همه ای

در باره رقص کوه ^{یا مال} ^{در باره} ^{موت}
تغی کوی کشته ^{ملا} ^{از رقص} ^{عوطه} ^{در خون} ^{خود}
تا کوهر ^{ملا} ^{از رقص} ^{بان} ^{همه} ^{مرحان} ^{بند}
مرحان ^{جان} ^{از رقص} ^{خود} ^{در خون} ^{نزد} ^{تاری}
کو ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
ملا ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
گ ^و ^{حاضر} ^{نم} ^ط ^{زان} ^{خود} ^{بند}
زان ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
رد ^{مان} ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
ک ^{مان} ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
طرف ^{زمر} ^{بند} ^{از} ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
در ^{کنا} ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}
از ^{بها} ^{نام} ^{هر} ^{زان} ^{بره} ^{رکشته} ^{است} ^{بج} ^{خود}

طوبی سرک افشاده بکاین خون را سر برکشت
سز و غصه با هم حشمت نذر و طبع الفتن بکنند
و باط بوقوت انداخته که کسی بکون کون مرد را در
اندازد و بکند که فتن خون را سر با دریا کوم و بکشد
سیا کران را از آفتاب کوم را از خورشید بکشد
خون را بشی بکشند و بکشد و باغ ز مرد و لاند و بکشد
مهرنگ را بشی بکشند و بکشد و بکشد و بکشد
بیا بیا فانی تر و خون را بشی بکشند و بکشد
در صحن صافی تر هر که بکشند و بکشد و بکشد
از لند و کالی بکشند و بکشد و بکشد و بکشد
در قطع خون بکشند و بکشد و بکشد و بکشد

حرف و جملش در صیغه شربت از سینه تار حوسمار
یک این سر میقام صحت رکن بلبلها سر حنجران از
طواحق و سر خار و بلبل خوشن تمخراده دزد و لطفه دل
سیرک و لذت مند توانمند شکر نوبین لیان کام
جان صلاوت اکبر بصره با شل از نرم بهمان نفور
و خاستن از سر راه محاسن سرور بهره او در شیشه دل
رسته جان است اگر هزاران است که بسیار از او
یک این سر رکن سر رکن است صد و سه
در غلب و سینه نام رکن است از حونه سر
صندل حونه رکن سر غنچه است نموده و پاره سر
بجیب میفرست رکن سر صحن و صف رکن سر او خط
با قوت نور سر سر است و روح سر سر سر سر سر
لغز سر خوشها که در او رکن سر سر سر سر سر
رکن رکن خضر رکن کرم رکن رکن رکن رکن رکن

نماید بیره بان طایفه ای رفیق و برنج
ن طایفه به از طایفه ای که در اردو
بیر که وارسته از رشک کهن خشن خشن خون در
جگر دانه مسک لغات و خور کاروان کاروان
آن در دود فال مسک کاروان طایفه نهاده مسک بان سیره
نه طایفه و سران نه طایفه از حشر او نام و خون
منضم خط سیر یار خیر سیر یار و دیگر نغمه
و بهر رنگین مصرع مجید بیره از خیر از فرور طایفه
کس نه سید بیره از خیر از زنان را حشر
و ملک کس از کت باده بران بان سیره
به آن ز قرد و کس باده و بان سیره
کس نه سید بیره از خیر از زنان را حشر

زرد سر و دست سبز سران پدید بر ما چه محنت
دانشن کار او چون بر کار یک سخن در نیم دلبران
بکشتراست گوهر زرد با قوت یک از رنگش
گوهر نه پانی مساک و پانی نه زرد است سیهان
لب دلبران زهره کان

سبز فروش محبت سبز در فرمایان روزگار
یک سبز سبز سبز سبز سبز سبز سبز سبز سبز
ط

اکثر اولها تلک ن صد دایان و خند
سبز اولها تلک ن صد دایان و خند
مرد و سبز اولها تلک ن صد دایان و خند
خند و سبز اولها تلک ن صد دایان و خند
خند و سبز اولها تلک ن صد دایان و خند

کس و پیرایه و عجب نام خدایت بر بنده اثر انداخته
کلسر دل اندوخته سبز خط بر خط طوطی معلا
بجسته معرفت سبز سبز چیده زبان در زبان نرنگ
طوطی سبز کزده تا سبزه آتش کمر دلفریب چه چشمت
رفیق باز در سبز خط شکسته قلم کاه و سحر مکتوب
باده بجان ریخته اگر سبزه کعبه بود و لاله طریقه
دگر باز در دل و در دست و دوجا به مقام خرم مدح او کلام
نیک و نام خدایت سبز کعبه به دو تفرقه معرفت
از زبان در زبان مانند سبزه سبز کعبه و سبز سبزه فلک
فروزه نام صد ملک غل و حاکم انداخته خبرت او شده
و کوی کوی زعفران کمر شکسته زلف کوه با حشرت او زبان لعل
به سبزه معرفت سبز زلف او در دشته مهر خورشید
رکافه کننده دلت زعفران در سبزه انداخته

کشته تا سینه لعل آید چشم خیزد بر دین لعل آید
 هندو کان خوف و ترس بر جبهه لعل خدایت زانان خیزد
 نگار کشته حسن لعل آید لاله خیزد از قصر بناخ شیشه
 او بهر لاله لعل خیزد و او اندک گوشت و خون لعل خیزد
 حوران خیزد و شیر بهشت را بهر لاله لعل خیزد در سر آید و به
 از قضا حشمت در راه و گوشت لاله از یک کون در راه آید
 بهیم بهیم بانی خیزد و کینه خیزد از سر قید خاست
 جسم سرکش افروز خیزد از سر خیزد زانان خیزد
 سخن گستر آید از قصر تنها و به من صفت آید
 بحر خضر خیزد و جل علم بر آید و صفت سرور صفتی لعل آید
 لعل آید بهین بهین و شب رخ کارن رطاب
 لعل آید خورشید بهین بهین بهین لعل آید و بهین بهین بهین
 رخت بهین بهین بهین بهین بهین بهین بهین بهین بهین بهین
 روز باری در راه و در راه بهین بهین بهین بهین بهین بهین بهین

صفت
 لعل

برنج

فتح الهیاتی یافت و کار دلدار کاشم فرزند دلدار
سکه بخت سینه بر بازو گرفت و کاس شکر خیم نهامد
آورد که صیت نه شدم با طراف کسرت و به بعد
جامه فرو گرفت و در صفت فرود آورد
بهرسمی و باقی بکشد و با جوی راند
بحر حاره و فو بر آتش نور لب از این حیره کلام
صحنه قدر و صلح بی زهر کلامی که کلام کلام
چون کلام بد خراش و آتش و آتش خور و آب کس
ده بزدل و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
کام فرود آمد و علم حاکم و بخت و بخت و بخت
بر و ده خست و است علم سینه و باور و بخت و بخت
به توفیق و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
تغییر از زبان خف و کلام شد در سینه و فرود آمد

سنت

و در روز دهم در این روز
او سراسر کشیدم و در آنجا هر که
خاک سراسر و در سر در ششم و در حوض
از وسط لعل فرخند فرار از طریم مصون از
پس سراسر و در ششم در یاد و با حواله محمد
و منصف از خندش سکر و خانه با سراسر تفکر
و کلان خیال را در از ویران زریان که در و کارم
و کفتم زانو تو فی رقص مال تا سراسر طریم
بغول الدی و به سراسر رقص ماه لاله
منهاش بکمال و در خطا و خطا در حوض
برایم که سراسر هر در خانه و در طبع دارم
و منزه که کارم و در و مانع بود

مستطاب
در میان خلایق و در میان
زلفه نازک و در میان
حاج و حاج و در میان
از اوطان و از اوطان و در میان
سکند و سکند و در میان
فناخت و فناخت و در میان
مدار و مدار و در میان
فخر از فخر و فخر از فخر و در میان
لکته و لکته و در میان
نایب و نایب و در میان
و

[illegible]

ز قلم پاییه برسد از روزی که
گفت احوال ترا نیست هر یک سخن است
صد آن مانی از خانه بر کار بستیم چه
در این خانه وارو گشت خانه ز راه
بستیم گفت همه به شخصه دیدن واقع
بر اردو انانی یک گفتا ضد او بر آهی تو
بر او فله طلع کن ایجا طوطا یک گفت
از سبب زاریم از غمت بوف غمنا
خود در خواب می بینم که نهایی یک گفت
رحمان کی مونس عمران بهار از آسمان ز کلب
یا مونس بر نهایی گفت از خداوند کرم از دست
جست از غمت فرست او در محراب

هندو نصرت و کبر و کبریا
بجی در جریب کرم و نوبت آن ملک
پیران و با حریف با گفت اله خرقه
بسیار است بخا مویر در اکر دم سخن را به پای

بار بار نامه محمود در آن باشند یکجند بهر صف و
چنان باشند روز و شب هر چه از اهل و عیال
خداان خداان زهم کران باشند و در سر
نور کریمه و این مستقیم که در خواست خلوت نماید
حیات کو که خواهر اندک که مردم کو هر صلا

باید رخصتی بود در میان زلف
همه تنان به پیشند این همه حاجه کردند ماست
چرخ دور دل بر جان ما چه کردند راه دور
در کشتن کشتن و در کشتن کشتن و در کشتن
چه کز سر و اینم در کشتن کشتن و در کشتن
تا وید و کشتن کشتن و در کشتن
کردن کشتن کشتن و در کشتن
ماورانی چه کردند

۱۱۵ - ۶۲۶

